

faaledes Gyre-, Lære- og Lyende-Kontrakter af forskjellig Art, og de ville, for saavidt det betingede Vederlag ikke overstiger 500 Rd. eller 1,000 Kroner, herefter blive stempelfri. Jeg tør ogsaa anse det for en ikke ganske ringe Binding, at alle de Fuldmagtige, der ikke have betinget sig noget Vederlag, blive fritagne for at svare Stempelafgift, saa meget mere, som der undertiden har været Tvivl om, hvorvidt der af en Fuldmagt skulde svares 8 $\frac{1}{2}$ eller 1 Rd., idet staaende Fuldmagt, som det hedder, skal betale den sidste Afgift. Med Hensyn til § b skal jeg bemærke, at det jo er ganske naturligt, at den er foreslaaet, ellers vilde simple Gjældsbeviser, det er de Beviser, af hvilke der ikke svares Rente, og ved hvilke der ikke er betinget Pant, komme til at betale mere, end andre Gjældsbreve paa Summer under 50 Kroner, hvilke herefter ville slippe med 5 Dre. Efter den nuværende Stempellov skal der nemlig af hine Beviser svares 15 Dre; men dette have vi ikke anset for rigtigt, og derfor har man troet at burde foretage denne Rettelste i Stempelloven paa dette Punkt. Angaaende § c maa det vistnok ogsaa siges at være i ikke saa faa Smaafolks Interesse, at de slippe for at betale Stempelafgift af Assurancesummer, som ikke overstige 500 Rd, Bygninger, som ere assurerede for denne Sum, blive fritagne for at svare Bygningsafgift; ved denne Lov bliver altsaa en lignende Assurancesum fritagen for Stempelafgift, ligesom ogsaa Husmænd, der lade Kreaturer og mindre Gjenstande forsikre, ville blive fri for Afgift deraf. Det er en Selvsølge, at den Paragraf, hvori der bestemmes, at der erlægges et Gebyr af 3 Rd. af 100,000 Rd., maa forandres i Overensstemmelse dermed, ved at der foreslaas en mindre Afgift af 4 Kroner eller 2 Rd. Hvad endelig § d angaar, skal jeg bemærke, at man har været enig om, at der var noget Urimeligt i at forlange, at Folk skulde betale Stempelafgift for at komme til at betale Skat. Dette er imidlertid ikke det Gæste; men man maa tillige tage med i Betragtning, at Husmænd og andre mindre Eiendomsbesiddere ere noget forurettede ved den nuværende Stempelafgift af Kvitteringsbøger. Husmænd maa nemlig, for saa vidt de have Jord, give 3 Mark — uden Jord er Afgiften kun 8 $\frac{1}{2}$ — og de Mange, der have Jord, stilles altsaa lige med Gaardmænd og andre større Eiendomsbesiddere, der ogsaa svare 3 Mark. Det er altsaa et dobbelt Hensyn, som her har gjort sig gjældende hos Udvalget, idet det har foreslaaet, at Skattekvitteringsbøger og Skattekvitteringsbiller blive fritagne for Stempelafgift. — Vædringsforlaget under Nr. 4 have vi stillet af praktiske Hensyn, idet vi have troet, at det var heldigst, at det blev en AdministrationsSag at bestemme, hvilke Stempelmærke der skal udfærdiges. — Jeg skal kun yderligere bemærke, at vi haabe, at

Loven maa faae en let Gang; thi den høitærede Finantsminister har været meget beredvillig til at imødekomme de Ting, som her ere foreslaaede. Det er i fuld Samklang med den høitærede Finantsminister, at de ere foreslaaede, og da de ikke ville være til finantsielt Tab for Statskassen, er dette en Grund mere til at haabe paa en nogenlunde let Gjennemgang for Loven. Lotterisedler ville bringe Statskassen en forøget Indtægt af henved 29,000 Rd., og det er disse 29,000 Rd., som vi i Forbindelse med den lille Forøgelse ved Vexler og Aktiebrevs have havt til vor Naadighed paa andre Punkter. Statskassen vil imidlertid heller ikke vinde noget Syndeligt ved Lovforslaget; saa vidt jeg har kunnet overskue Forholdet, kan der maaste — ganske nøiagtigt kan det ikke opgjøres — kun blive Tale om en Forøgelse af nogle Hundrede Daler. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Vædringsforlag.

Finantsministeren: Det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at efterat Udvalget og jeg vare blevne enige om, at man ønskede en saadan Forandring i Loven, som lettede Anvendelsen af det nye Kronemyntsystem, saaledes at der hverken var Spørgsmaal om at skaffe en Forøgelse eller en Nedsættelse af Indtægten tilstede, og, efter at jeg var bleven bekendt med de foreløbige Vædringsforlag, som vare blevne bragte paa Dmtale i Udvalget, ere de her foreliggende Vædringsforlag udarbejdede i Samraad mellem Udvalget og mig. Jeg kan altsaa ganske slutte mig til dem og skal kun bemærke, at hvis jeg hørte den sidste Udtalelse af den ærede Ordfører rigtigt, saa yttrede han — hvad der forresten hverken gjør Stort fra eller til —, at der maaste vilde komme en Merindtægt tilstede af et Par Hundrede Daler. Dette er det Omvendte af, hvad der antages at ville blive Tilfældet, idet der er anslaaet en Mindreindtægt af 200 Rd.; men det har jo Intet at sige.

Frederiksen: Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at jeg, og jeg tror et Par andre Medlemmer af Udvalget med mig, ikke anser det for rigtigt at have saa smaa Stempelafgifter, som vi navnlig have saaet ved at komme ned til Stempler til 5 Dre. Vi tro, at det vilde have været rigtigere at blive staaende ved Ti-Dre-Stempler og til Gjengjæld gjøre andre hidtil stempelpligtige Papirer fri. Paa den anden Side er det Forslag, der foreligger, Noget, hvorom Udvalget i sin Helhed er enig, hvorimod det ikke vilde have været muligt at blive enige, hvis man vilde gaa i